

PRAZNICUL MUTĂRII MOAȘTELOR SFÂNTULUI GHEORGHE PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ LA PATRIARHIE

Luni, 3/16 noiembrie 2020 s-a prăznuit de către Patriarhie Mutarea Moaștelor Sfântului Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de biruință în Biserica închinată lui din orașul Lida.

Cu ocazia acestui praznic, Biserica pomenește mutarea cinstitelor Moaște ale Sfântului Gheorghe, adică aducerea lor din Roma, orașul muceniei sale, la Lida, orașul natal al mamei lui.

În această zi, Biserica prăznuiește și Sfințirea Bisericii lui din Lida de către Sfânta Elena în 326-336 d.Hr.

În această zi, în Sfânta Mănăstire a Sfântului Gheorghe, a condus Sfânta Liturghie Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh și Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, Ieromonahi Aghiotafiți, între care Arhimandriții Nectarie și Nifon, Preoți arabi, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat în limba arabă psalții Comunității și au participat destui credincioși, în ciuda măsurilor privitoare la virusul covid 19.

La Chinonicul Sfintei Liturghii Preafericitul a adresat această cuvântare:

„Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu cea întru Hristos Iisus Domnul nostru” (Romani 8,

38-39). „Căci pentru mie viață este Hristos și moartea un câștig” (Filipeni 1, 21), propovăduiește Sfântul Apostol Pavel.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul tainei drepte credințe, adică al Răstignirii și al Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ne-a adunat în acest sfânt loc „al slujirii cuvântătoare”, ca să prăznuim pomenirea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de biruință, care s-a făcut următor Pătimirii Domnului.

Prietenul credincios al lui Hristos, Gheorghe, deține un loc aparte în rândul Mucenicilor Bisericii și aceasta pentru că, potrivit Sfântului Andrei Criteanul, acesta s-a arătat „mlădița roditoare a Viței celei adevărate, al Cărei lucrător este Părintele ceresc Care, prin el, lucrează pentru noi bucurie duhovnicească spre tămăduirea patimilor și înnoirea sufletului și a trupului”.

Cine este vița cea adevărată? Este Hristos Care spune: „Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul” (Ioan 15, 1). Explicând acest verset, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Înțelegi, dar, foarte bine că Tatăl ne hrănește întru dreapta credință, prin Fiul, în Duhul. Lucrează, adică privește și cercetează și ne învrednicește de grija îndreptării, prin Fiul, în Duhul Sfânt. Ca să nu creadă cineva că numai Cel Unul Născut Se îngrijește de noi, ci are împreună-lucrător pe Dumnezeu Tatăl, numindu-Se pe Sine viță care dăruiește viață mlădițelor sale și puterea de a rodi, iar pe Tatăl îl numește lucrător”. Și adaugă:

„Nu despre trupul Lui spune că este vița, ci despre dumnezeire... și nici rodul Sfinților nu este trupesc, ci duhovnicesc”.

Cu adevărat, Mucenicul Gheorghe s-a făcut mlădiță a lui

Hristos din care am luat „viața și puterea de a rodi”. Gheorghe a ascultat din copilărie cuvintele înțeleptului Pavel: „Căci pentru mine viață este Hristos și moartea un câștig” (Filipeni 1, 21). De aceea, Sfântul Teodor Studitul spune într-o cântare: „Pe diamantul răbdării cel înțelegător, duhovnicește să îl lăudăm, fraților, pe măritul Mucenic Gheorghe pe care, ca pe cel aprins cu dragostea pentru Hristos, primejdiile l-au bătut, muncile l-au strujit și feluri de chinuri i-au topit trupul cel din fire stricăcios. Că a biruit dorul pe fire, prin moarte îndemnând pe doritorul să meargă la doritul Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre”.

Gheorghe provenea dintr-o familie bogată și nobilă din Capadocia. A slujit ca mare comandant în armata romană în timpul împăratului Dioclețian (284-305). În anul 303 a fost emis un edict împotriva Creștinilor pe care l-a aplicat cu cruzime Dioclețian și, mai ales, Cezarul Galeriu. Mulți dintre marii Mucenici ai Bisericii au mărturisit în timpul acestei perioade de cumplite prigoane.

Prealăudatul Gheorghe nu numai că s-a declarat cu îndrăzneală Creștin, ci a și mustrat rătăcirea idolilor și i-a batjocorit pe împăratul însuși și pe cei care credeau în uneltele diavolilor, adică idolii.

Aceasta a făcut-o mărturisitorul dragostei lui Hristos, ascultând cuvintele înțeleptului Solomon: „Ochii tăi să privească drept înaintea și genele tale drept înaintea să caute” (Pilde 4, 25) și ale lui Hristos: „Feriți-vă de oameni. Mai înainte de toate acestea își vor pune mâinile pe voi și vă vor prizoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători pentru numele Meu. Și va fi vouă spre mărturie” (Luca 21, 12-13).

Aceste cuvinte ale Domnului se referă la slujirea apostolească, adică la propovăduirea Evangheliei de către Sfinții Apostoli, dar și de către cei care au mărturisit prin

sângele lor pentru adevărul Creștinismului. Potrivit comentatorului Eftimie Zigavinos, „spre mărturie” înseamnă „spre mustrare, ca să nu mai poată să spună apoi că nu au auzit propovăduirea.” „De n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor” (Ioan 15, 22), spune Domnul.

Fericitul Gheorghe, iubiții mei frați, face parte din ceata marilor Mucenici ai Bisericii. Și aceasta deoarece, prin sângele său mucenicesc, Sfântul Gheorghe a oferit încredințarea Învierii lui Hristos și a pecetluit adevărul credinței Creștine. Cu alte cuvinte, fericitul Gheorghe s-a jertfit propovăduindu-L pe „Fiul Omului” (Matei 8, 20) Care prin răstignirea Sa a deschis Împărăția cerurilor. În aceasta constă contribuția Sfântului Gheorghe, în faptul că L-a mărturisit pe Acela Care „spre aceasta S-a născut și pentru aceasta a venit în lume ca să dea mărturie pentru adevăr” (Ioan 18, 37).

Mărturisirea prin sânge a Sfântului Gheorghe pentru adevărul lui Hristos l-a făcut părtaș Patimilor și morții lui Hristos. De aceea Sfântul Mare Mucenic a luat „cununa dreptății” (2 Timotei 4, 8) și desăvârșirea sfințirii lui. Acesta, potrivit dumnezeiescului Pavel, „a fost altoit pe El prin asemănarea morții Lui” (Romani 6, 5), adică a lui Hristos.

„Acesta, ca un bun ostaș, s-a luptat împotriva tiranilor și pe aceia i-a rușinat, următor făcându-se Patimii Mântuitorului Hristos. Nu și-a miluit vasul cel de lut al său, ci gol l-a strujit, cu muncile zdruncinându-l. Aceluia să strigăm: Purtătorule de chinuri roagă-te să se mântuiască sufletele noastre”, cântă imnograful.

Sfinții și, mai ales, Mucenicii lui Hristos, au parte de mare cinste și de un cult aparte pentru că ei au reușit să-L facă pe Duhul Sfânt să se sălășluiască în trupurile lor muritoare după cum foarte limpede învață Sfântul Pavel: „Iar dacă Duhul Celui Ce a înviat pe Iisus din morți locuiește în voi, Cel Ce

a înviat pe Hristos din morți va face vii și trupurile voastre cele muritoare, prin Duhul Său Care locuiește în voi” (Romani 8, 11). Și Marele Mucenic Gheorghe a fost astfel, adică vas al Sfântului Duh, drept pentru care se bucură de „cununa cea neveștejită a măririi” (1 Petru 5, 4) și mijlocește la Dumnezeu Tatăl pentru toți cei care se roagă lui.

Deci, iarăși, împreună cu imnograful să zicem: „Purtătorule de chinuri Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu Tatăl să se mântuiască sufletele noastre și tu, Maica lui Dumnezeu, preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău pentru noi toți. Amin.

La mulți ani slobози de boala molipsitoare (covid 19).

După Sfânta Liturghie, Egumenul Arhimandritul Nicodim, care cu pricepere se îngrijește de Mănăstire, a oferit o tratație și masa la care au luat parte Sinodia patriarhală, epitropii și psalții Comunității.

Pomenirea Sfântului Gheorghe s-a prăznuit și în Mănăstirea Sfântului Gheorghe de la spital, prin Sfânta Liturghie săvârșită de Egumenul Mănăstirii Sfântului Gheorghe din Akkra, Arhimandritul Filotei, prin deosebita grijă a Monahiei Pansemni.

Din partea Secretariatului General